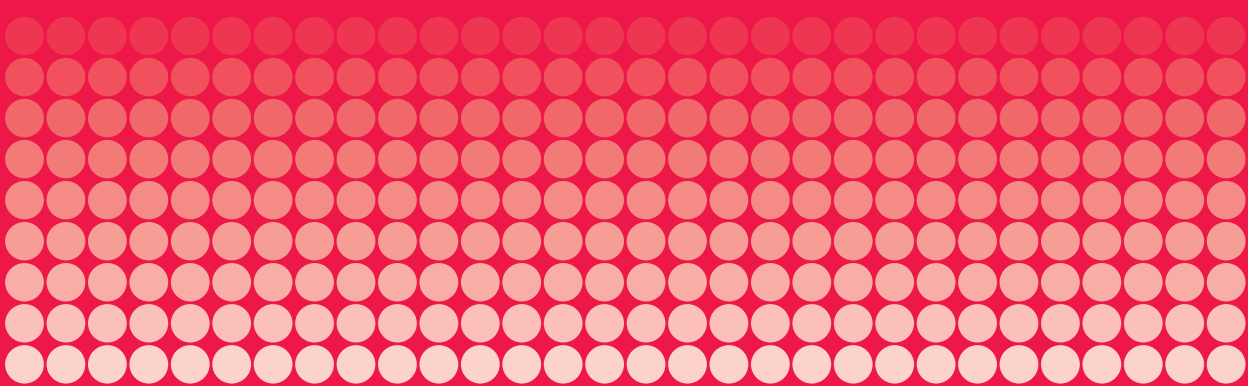

SIPRI YEARBOOK 2026

Armaments,
Disarmament and
International
Security

Resum en català

**STOCKHOLM INTERNATIONAL
PEACE RESEARCH INSTITUTE**

El SIPRI és un institut internacional independent que es dedica a la recerca sobre conflictes, armaments, control d'armes i desarmament. Fundat el 1966, el SIPRI proporciona, a partir de fonts públiques, dades, anàlisis i recomanacions a autoritats, investigadors, mitjans de comunicació i públic interessat.

L'ANUARI DEL SIPRI

El SIPRI Yearbook 2026 presenta un recull d'informacions originals en àmbits com ara la despesa militar mundial, les transferències internacionals d'armes, la producció d'armes, les forces nuclears, els conflictes armats i les operacions de pau multilaterals, juntament amb les anàlisis més actuals d'aspectes importants del control d'armes, la pau i la seguretat internacional.

Aquest quadern resumeix el contingut del *SIPRI Yearbook 2026* i aporta exemples de les dades i les anàlisis que conté. Aquesta és una traducció de la publicació original en llengua anglesa i, per tant, pot diferir lleugerament de l'original. En cas de discrepància, prevaldrà la versió en anglès.

ÍNDEX

Part I. Seguretat internacional i conflictes armats, 2025

1. Reflexions sobre els obstacles de la disrupció estructural i el futur de la recerca per a la pau	1
2. Tendències mundials dels conflictes armats	2
3. La seguretat regional i la dinàmica dels conflictes	3
4. Processos de pau i operacions de pau multilaterals	4

Part II. Despesa militar i armaments, 2025

5. Despesa militar	6
6. Producció d'armes i serveis militars	7
7. Transferències internacionals d'armes	8
8. Forces nuclears al món	10
9. Proliferació i ús de míssils i vehicles aeris no tripulats armats	12

Part III. No-prolifерació, control d'armes i desarmament, 2025

10. Desarmament nuclear, control d'armes, no-prolifерació i seguretat	13
11. Armes químiques i amenaces per a la seguretat	14
12. Armes biològiques i amenaces per a la seguretat sanitària	15
13. Control d'armes convencionals i regulació de les armes inhumanes	16
14. La IA i la pau i la seguretat internacionals	17
15. Tecnologies cibernètiques i digitals: tendències, incidents i governança	18
16. La governança de la seguretat espacial	19
17. Controls sobre el comerç d'armes i material de doble ús	20
Annexos	22

1. REFLEXIONS SOBRE ELS OBSTACLES DE LA DISRUPCIÓ ESTRUCTURAL I EL FUTUR DE LA RECERCA PER A LA PAU

KARIM HAGGAG, DIRECTOR DEL SIPRI

Aquesta edició de l'anuari del SIPRI coincideix amb el 60è aniversari de la fundació de l'Institut. Després d'haver viscut sis dècades de canvis tumultuosos i haver-hi donat resposta, una nova era de disrupció estructural en la seguretat mundial posa nous obstacles a la recerca. Avui cal fer un esforç per abordar una sèrie de qüestions molt complexes, entre les quals comprendre les causes de la disrupció actual; mitigar les creixents inseguretats geopolítiques i humanes que se'n deriven, i formular alternatives per construir nous marcs de pau, estabilitat i seguretat.

El nou panorama estratègic

L'última dècada ha capgirat de dalt a baix l'entorn estratègic. La fase actual de competència entre grans potències s'ha distingit per dos grans factors: la guerra a gran escala entre estats tecnològicament avançats ha ressorgit i els marcs d'aliances dels Estats Units s'han vist erosionats. L'annexió de Crimea i la invasió d'Ucraïna per part de Rússia van marcar el retorn a una divisió Est-Oest a Europa i el col·lapse de les esperances d'integrar Rússia en un ordre de seguretat europeu posterior a la guerra freda. Al seu torn, l'auge de la Xina i la intensificació de la seva rivalitat amb els EUA han transformat l'equilibri de poder mundial. A més, s'han erosionat els tres pilars de l'ordre nuclear mundial: el marc estratègic de control d'armes nuclears s'ha enfonsat; el règim mundial de no-prolifерació no passa per bons moments, i els compromisos de dissuasió ampliada dels EUA estan perdent credi-

bilitat. El desgast d'aquests pilars es veu agreujat per l'emergència de tecnologies militars disruptives i la competència coercitiva entre els grans estats.

Augment de les amenaces a la seguretat humana

En les dues últimes dècades, s'ha anat abandonant el paradigma liberal de la construcció de la pau que havia presidit els esforços de resolució de conflictes per abraçar un enfocament més transaccional i basat en el poder, caracteritzat el 2025 per la "diplomàcia de pau" nord-americana sota la segona administració de Donald Trump. El retrocés dels marcs multilaterals de pau, la greu erosió de les diverses restriccions sobre l'ús de la força i el consegüent augment de les amenaces a la seguretat humana relacionades amb els conflictes convergeixen en múltiples crisis entrellaçades.

Una agenda renovada de recerca per a la pau

L'agenda futura per a la pau es podria centrar a estabilitzar la competència entre grans potències; establir nous marcs de control d'armes adaptats a les tecnologies emergents i la fragmentació geopolítica; comprendre i abordar els factors d'inseguretat humana dels conflictes, i anticipar les implicacions dels futurs camps de batalla i les noves tecnologies militars.

La recerca per a la pau ha d'evitar veure's arrossegada per agendes limitades de seguretat nacional, quedar absorbida per la recerca en defensa o canviar la seguretat humana per la "seguretat dura". La recerca per a la pau s'ha de preservar com un camp independent i global amb un propòsit que no es redueixi a estudiar els conflictes, sinó que ajudi a estabilitzar les relacions antagòniques i, en última instància, doni suport a formes de pau més duradores. ●

2. TENDÈNCIES MUNDIALS
DELS CONFLICTES ARMATS

El 2025 el panorama de conflictes armats es va mantenir com el 2024: violència a gran escala i sostinguda a múltiples regions. Els indrets amb conflictes armats van disminuir lleugerament, de 50 estats el 2024 a 49 el 2025. La major part dels combats van continuar sent interns —entre forces del govern i grups armats no estatals— i no entre estats, però els conflictes armats interestatals es van duplicar i van passar de tres el 2024 a sis el 2025, amb almenys 13 estats afectats: Afganistan-Pakistan; Cambodja-Tailàndia; Índia-Pakistan; Iran-Israel/Estats Units; Rússia/Corea del Nord-Ucraïna, i la República Democràtica del Congo-Ruanda. La guerra a Gaza va quedar en una mena de zona grisa, ja que es pot classificar com a part del conflicte palestí més ampli entre un estat (Israel) i un actor que aspira a ser-ho.

Les víctimes mortals en conflictes es van reduir lleugerament (un 4,2%) segons les estimacions, de 249.000 el 2024 a 238.000 el 2025, però es van mantenir per sobre de qualsevol altre any del període 2018-25 (el període del qual es disposa de dades coherents). El 2025 hi va haver cinc grans conflictes armats (més de 10.000 víctimes mortals relacionades), un més que el 2024. El nombre de conflictes d'alta intensitat (amb 1.000-9.999 víctimes relacionades) es va reduir de 23 el 2024 a 20 el 2025.

Les armes d'atac de precisió, la selecció d'objectius per IA, els sistemes autònoms, els eixams de drons i les operacions cibernètiques ja són habituals en els conflictes armats i plantegen qüestions ètiques i jurídiques, sobretot en relació amb la supervisió humana. Les violacions del dret internacional humanitari augmenten: el reclutament de nens soldat, la violència

PRINCIPALS CONFLICTES ARMATS
I ESTIMACIÓ DE VÍCTIMES
MORTALS RELACIONADES, 2025

Ubicació	Estimació de víctimes mortals relacionades amb conflictes	
	2025	Variació (%), 2024-25
Ucraïna	78.350 ^a	6
Sudan	18.447	11
Israel-Palestina	16.933	-44
Myanmar	15.468	-23
Nigèria	12.096	22

Nota: Basat en dades del projecte “Armed Conflict Location and Event Data” (ACLED). Altres fonts públiques indiquen taxes de mortalitat més elevades en alguns casos. Els principals conflictes armats impliquen més de 10.000 morts relacionades amb el conflicte.

^a Les estimacions de víctimes mortals a Ucraïna inclouen russos i nord-coreans que hi combatien. Segons les dades d'ACLED, el 2025 es van produir 1.856 víctimes mortals relacionades amb el conflicte a Rússia.

sexual, les tàctiques de privació d'aliments i els atacs contra els sistemes de salut reflecteixen un increment preocupant dels mètodes de guerra prohibits. Els desplaçaments forçats continuen sent un gran problema humanitari. A mitjans de 2025 hi havia 117,3 milions de persones desplaçades, una mostra del cost humà dels conflictes.

Les tendències dels conflictes armats el 2025 indiquen que la norma contrària a la conquesta territorial està molt compromesa: les annexions i ocupacions a Ucraïna, l'Orient Mitjà i el mar de la Xina Meridional posen a prova el principi posterior a la Segona Guerra Mundial que no es pot adquirir territori per la força. Si no s'hi posa fre, l'erosió de la prohibició de l'ús de la força retornarà la geopolítica a una crua lluita de poder militar. ●

3. LA SEGURETAT REGIONAL I LA DINÀMICA DELS CONFLICTES

La seguretat regional i la dinàmica dels conflictes es defineixen per una complexa barreja d'amenaques a la seguretat d'estats i persones. El 2025 es van intensificar els conflictes armats i va augmentar la competència entre potències, la fragmentació de l'ordre mundial i la inseguretat provocada pel canvi climàtic.

Amèrica

Entre les principals tendències en seguretat d'estats i persones observades el 2025 figurava l'intent de reafirmació de l'hegemonia regional per part dels EUA enmig d'una gran competència amb la Xina pel poder a la regió. Això va implicar una creixent pressió econòmica i política arreu del continent i la intervenció militar a Veneçuela. En una altra tendència destacable, grups criminals van continuar desafiant el monopoli estatal de la violència i el control del territori a diversos països de la regió.

Àsia i Oceania

El 2025, el divers panorama de seguretat va seguir marcat per una intensificació de la competència estratègica entre la Xina i els EUA. Altres tendències van incloure l'acumulació continuada d'armament a molts estats i una inestabilitat interna generalitzada que desgastava la democràcia o instaurava volatilitat política. Diversos focus de tensió amenaçaven de degenerar en grans conflictes armats interestatals: el maig de 2025 va esclatar una crisi militar inusualment greu entre l'Índia i el Pakistan.

Europa

El panorama de seguretat el 2025 va estar marcat per la guerra entre Rússia i Ucraïna, que va comportar que fos la regió amb el

nombre més alt de víctimes mortals relacionades amb conflictes. A molts països europeus, la guerra ha comportat un reenfocament de les prioritats estatals cap al poder dur, fet que ha provocat un fort augment de la despesa militar i ha amplificat la fragmentació política i la competència entre les grans potències.

Orient Mitjà i el nord d'Àfrica

Aquesta és una regió que viu una inestabilitat profundament arrelada. El 2025 va representar una cinquena part dels desplaçats per la força a tot el món i va afrontar una greu inseguretat alimentària i hídrica. Tot i que l'alto el foc que va entrar en vigor a l'octubre va aturar les ofensives militars a gran escala en la guerra de Gaza, les violacions posteriors van ser freqüents i greus. La guerra ha donat lloc a greus violacions del dret internacional i a una catàstrofe humanitària: el desplaçament del 90% de la població de Gaza i una xifra de morts palestins que superava els 71.000 a finals de 2025. Les rivalitats entre l'Iran i Israel i entre l'Àrab Saudita i els Emirats Àrabs Units també van alimentar la inestabilitat i els conflictes armats a la regió.

Àfrica subsahariana

La regió segueix afrontant un complex entramat de problemes interrelacionats en matèria de seguretat d'estats i persones: pobresa extrema, conflictes armats, amenaces terroristes, vulnerabilitat al canvi climàtic, governança fràgil i intensa competència geopolítica amb estats aliens a la regió que competeixen per la influència i els recursos. La regió va acollir més del 45% de desplaçats interns del món el 2025 i s'estima que 167 milions d'africans van haver de fer front a una inseguretat alimentària aguda, una xifra rècord. ●

4. PROCESSOS DE PAU I OPERACIONS MULTILATERALS DE PAU

El 2025 els processos de pau van ser més fragmentats, transaccionals i coercitius, amb menys acords integrals i inclusivius i més acords ràpids, cessaments de les hostilitats i negociacions impulsades per dirigents. Es van subscriure acords marc, tot i que fràgils i incomplets, que prioritzen els interessos econòmics i estratègics per sobre d'una reconciliació duradora.

L'augment de les rivalitats geopolítiques ha tingut un enorme impacte en les operacions multilaterals de pau en els darrers anys. Els EUA ja no estan disposats a sostenir el sistema multilateral i el 2025 van adoptar mesures per retirar-se de diversos òrgans de l'ONU, retirar-los el finançament i qüestionar-ne l'eficàcia. La Xina i la UE són reticents a substituir els EUA en aquest paper o no en són capaces. En aquest context d'inacció multilateral, les potències mitjanes —el Brasil, Qatar, l'Aràbia Saudita, Turquia i els Emirats Àrabs Units— han guanyat marge

de maniobra per substituir o complementar marcs de seguretat multilaterals i han promogut activament els seus propis interessos.

Els processos de pau el 2025

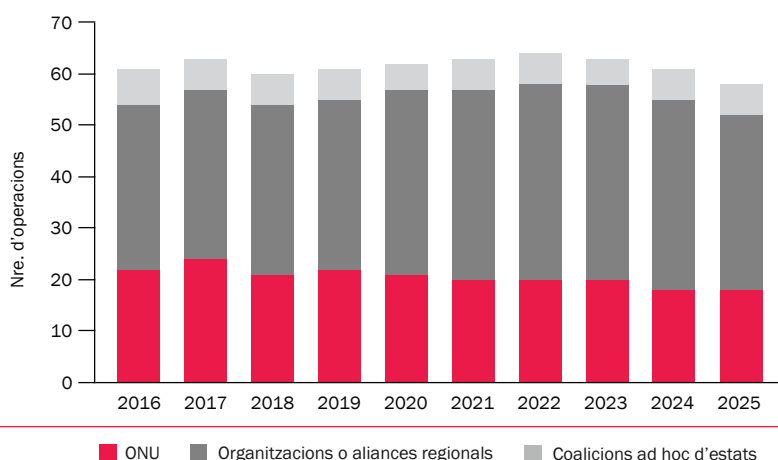
El 2025 es van produir avenços parcials i acords en conflictes grans o de llarga durada (Armènia-Azerbaidjan, RD del Congo-Ruanda, Kirguizistan-Tadjikistan i la guerra a Gaza), però les deficiències en l'aplicació dels acords i l'empitjorament de la violència encara són riscos importants.

El 2025, el Consell de Seguretat de l'ONU va donar suport a la creació de la Junta de Pau proposada pel president dels EUA, Donald Trump, com a nou òrgan internacional de transició encarregat de supervisar la governança a Gaza. La Carta fundacional de la Junta, però, conté objectius molt més ambiciosos que podrien entrar en competència amb els de l'ONU.

Les operacions de pau multilaterals

Les operacions de pau multilaterals van afrontar el 2025 tensions polítiques i financeres, així com una disminució del consens

OPERACIONS DE PAU MULTILATERALS, PER ORGANITZACIÓ AL CÀRREC, 2016–25

NOMBRE D'EFFECTIUS INTERNACIONALS EN OPERACIONS DE PAU MULTILATERALS, PER REGIÓ, 2016-25					
	Àfrica subsahariana	Orient Mitjà i el nord d'Àfrica	Europa	Amèrica	Àsia i Oceania
2016	110.181	14.351	8.832	5.464	13.975
2017	107.189	14.949	8.649	1.606	15.467
2018	103.528	14.408	8.126	1.433	17.296
2019	97.519	15.082	7.819	275	17.086
2020	94.201	14.615	8.063	304	9.941
2021	88.823	14.289	8.108	301	337
2022	92.594	14.206	7.567	306	311
2023	76.372	14.283	9.215	377	321
2024	69.913	14.498	8.898	828	314
2025	55.229	12.005	9.755	1.336	308

i la retirada de missions, fet que perfilava un panorama difícil per a la consolidació de la pau tradicional. El 2025 hi havia 58 operacions de pau actives, tres menys que el 2024: la xifra va caure per sota de 60 per primera vegada des de 2016. Dues es van iniciar el 2025: la Missió de Suport i Estabilització de la Unió Africana a Somàlia, que va agafar el relleu de la Missió de Transició de la UA a Somàlia; i la Força de Repressió de Bandes a Haití. Quatre es van donar per finalitzades: la Missió Multinacional de Suport a la Seguretat a Haití; el representant personal de la presidència en exercici de l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE) per al conflicte que és objecte de la Conferència de Minsk de l'OSCE; la Missió de la Comunitat de l'Àfrica Meridional per al Desenvolupament (SADC) a la RD del Congo, i la Missió d'assistència de l'ONU a l'Iraq.

El nombre d'efectius desplegats en operacions de pau multilaterals s'ha reduït gairebé en un 49% durant la darrera dècada, de 152.803 el desembre de 2016 a 78.633 el

desembre de 2025. La disminució interanual global del nombre d'efectius, de 15.818 el 2025, es pot atribuir principalment a les reduccions registrades a l'Àfrica subsahariana, on hi havia desplegada la major part del personal de les operacions de pau.

En l'última dècada, el pressupost de l'ONU per al manteniment de la pau ha passat (en termes nominals) de 7.900 milions de dòlars a menys de 5.400 milions, però va seguir sent la principal responsable del desplegament d'operacions de pau multilaterals el 2025. El desembre de 2025 representava 18 operacions i el 67% del personal desplegat, però la majoria d'operacions de pau les van desplegar organitzacions o aliances regionals, que en van liderar 34 (3 menys que el 2024). Les coalicions ad hoc d'estats van dur a terme 6 operacions multilaterals de pau el 2025, el mateix nombre que el 2024. ●

5. DESPESA MILITAR

La despesa militar mundial estimada va augmentar per onzè any consecutiu el 2025, fins als 2,9 bilions de dòlars —el 2,5% del PIB mundial—, xifra que la va situar en el nivell més alt registrat pel SIPRI. L'alentiment del ritme de creixement el 2025 (+2,9% en termes reals, enfront del +9,7% de 2024) es va deure en gran mesura a un canvi de política per part dels Estats Units per reduir la seva despesa en ajuda militar. La major part de la resta del món va seguir augmentant la despesa militar a un ritme accelerat.

El 2025, la despesa militar regional total va augmentar a l'Àfrica (+8,5%, fins a 58.200 milions de dòlars), Àsia i Oceania (+8,1%, fins a 681.000 milions) i Europa (+14%, fins a 864.000 milions), però va disminuir a Amèrica (−6,6%, fins a 1,065 bilions) i es va mantenir pràcticament sense canvis a l'Orient Mitjà (218.000 milions). La despesa va augmentar a totes les regions en la dècada 2016-25. La càrrega militar mitjana a Europa va seguir augmentant i va passar del 2,8% el 2024 al 3,2% el 2025, més del doble que el 2016.

Els EUA van seguir sent per molt el país que més va gastar en defensa; la seva despesa de 954.000 milions de dòlars el 2025 (un 7,5% inferior a la de 2024) va representar el 33% de la despesa mundial. La Xina, el segon pressupost en defensa (336.000 milions de dòlars), va representar el 12% mundial, mentre que Rússia, el tercer pressupost (190.000 milions de dòlars), va representar el 6,6%.

En conjunt, els quinze països amb més despesa militar van representar el 80% de la despesa mundial el 2025 (2,304 bilions de dòlars). Molts d'aquests quinze països van participar —directament o indirectament— en les guerres de Gaza i Ucraïna el 2025, entre els quals Israel, Rússia i Ucraïna, així

ELS 15 PAÏSOS AMB MÉS DESPESA MILITAR, 2025

País	Despesa (mm\$)	Variació (%), 2024-25
1 Estats Units	954	-7,5
2 Xina	[336]	7,4
3 Rússia	[190]	5,9
4 Alemanya	114	24
5 Índia	92,1	8,9
6 Regne Unit	89,0	-2,0
7 Ucraïna	[84,1]	20
8 Aràbia Saudita	[83,2]	1,4
9 França	68,0	1,5
10 Japó	62,2	9,7
11 Israel	48,3	-4,9
12 Itàlia	48,1	20
13 Corea del Sud	47,8	2,6
14 Polònia	46,8	23
15 Espanya	40,2	50
Subtotal top 15	2.304	..
Món	2.887	2,9

.. = dades no disponibles o no aplicables;
[] = xifra estimada.

Nota: Xifres de despesa en milers de milions de dòlars, a preus i tipus de canvi corrents (2025). Les variacions són en termes reals, basades en dòlars constants (2024).

com els Estats Units i altres membres de l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord (OTAN). Amb una despesa militar equivalent al 40% del seu PIB, Ucraïna va seguir sent el país amb més càrrega militar del món el 2025. La càrrega militar de Rússia va ser del 7,5% el 2025.

El juny de 2025, els membres de l'OTAN van acordar un nou objectiu de despesa militar del 5% del PIB, a assolir el 2035, la qual cosa va suposar un augment significatiu respecte de l'objectiu anterior del 2% acordat el 2014. El setembre de 2025, el secretari general de l'ONU, António Guterres, va publicar *La seguretat que necessitem*, un informe històric en què demanava reequilibrar la despesa militar pel bé del desenvolupament sostenible. ●

6. PRODUCCIÓ D'ARMES I SERVEIS MILITARS

El Top 100 del SIPRI

Els ingressos combinats de les 100 empreses més grans d'armes i serveis militars (el Top 100 del SIPRI) van totalitzar 679.000 milions de dòlars el 2024, l'any més recent amb dades disponibles. Aquesta xifra va suposar un 5,9% més respecte a 2023 i reflecteix la demanda d'equipament i serveis militars impulsada per les preocupacions creixents en matèria de seguretat, els conflictes en curs i l'increment dels pressupostos militars. Setanta-set de les empreses del Top 100 van augmentar els seus ingressos el 2024, de les quals 42 van registrar un creixement percentual d'almenys dos dígit. Atesa la persistència de la demanda i el volum de comandes pendents, en els propers anys segurament es produiran nous increments en els ingressos per la venda d'armes.

Els EUA van seguir dominant el rànquing amb 39 empreses entre el Top 100 de 2024, amb uns ingressos de 334.000 milions de dòlars (un 3,8% més que el 2023). La Xina va ocupar el segon lloc amb 8 empreses i uns ingressos combinats per la venda d'armes de 88.300 milions de dòlars (un 10% menys que el 2023). A causa de la manca de dades disponibles, només es van incloure dues empreses russes en el Top 100 de 2024, amb uns ingressos combinats de 31.200 milions de dòlars, un 23% superiors al 2023.

La militarització de la cadena de subministrament

La capacitat industrial per satisfer la creixent demanda de sistemes d'armament avançats es veu frenada per les mateixes tensions geopolítiques que impulsen la demanda. Amb la globalització les cadenes

LES 10 PRINCIPALS EMPRESSES DE PRODUCCIÓ D'ARMES I SERVEIS MILITARS DEL MÓN, PER INGRESSOS, 2024

Empresa	País	Ingressos per armes (m\$)
1 Lockheed Martin	EUA	64.650
2 RTX	EUA	43.600
3 Northrop Grumman	EUA	37.850
4 BAE Systems	RU	33.790
5 General Dynamics	EUA	33.630
6 Boeing	EUA	30.550
7 Rostec	Rússia	27.120
8 AVIC	Xina	20.320
9 CETC	Xina	18.920
10 L3Harris Technologies	EUA	16.210

Nota: Xifres d'ingressos en milions de dòlars, a preus i tipus de canvi constants (2024).

Per "país" s'entén el país en què es troben les estructures de propietat i control de l'empresa, és a dir, la ubicació de la seu central de l'empresa.

de subministrament es van fer més complexes i els materials i components crítics es van abaratir. La concentració d'aquestes cadenes pot maximitzar la rendibilitat, però també crear colls d'ampolla. Des de 2020, la Xina ha anat restringint les exportacions de materials crítics i diverses de les empreses d'armes més grans del món han assenyalat aquestes restriccions com un risc important per a les seves operacions.

Per minimitzar la seva dependència dels subministradors actuals, els estats i les empreses diversifiquen proveïdors i estratègies per reconfigurar les cadenes de subministrament mundials i augmentar la resiliència, reduir riscos i alinear-se amb aliats polítics o econòmics. Però la transició cap a una major autarquia és un esforç a llarg termini i no aprofitar les economies d'escala es tradueix en armes més cares i menys poder adquisitiu per als pressupostos militars. ●

7. TRANSFERÈNCIES INTERNACIONALS D'ARMES

El volum de transferències internacionals de grans armes el 2021-2025 va ser el més alt des del final de la guerra freda, després que augmentés un 9,2% en comparació amb el període 2016-20. Hi ha indicis evidents que la demanda de grans armes està creixent, fet que probablement provocarà nous augmentos en els fluxos mundials d'armament en els pròxims anys.

Conflictes, tensions i transferències d'armes

Els conflictes armats i les tensions geopolítiques són els principals factors que empenyen els estats a adquirir armes. La major part dels principals receptors de grans armes el 2021-25 van utilitzar armes importades en combats militars durant aquest període. Els estats exportadors solen estar afectats directament o indirectament pels conflictes o tensions que impulsen la demanda en els importadors, fet que explica

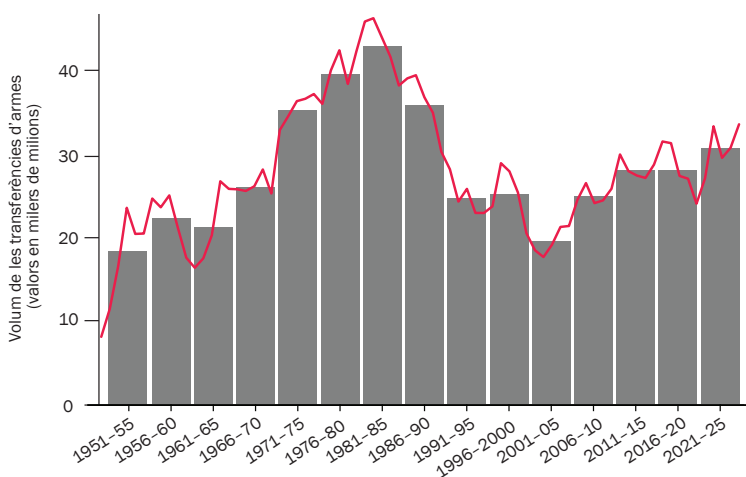
en part la seva disposició a subministrar-los armes, fins i tot en contra de les seves polítiques d'exportació.

Durant 2021-25, Israel es va veure implicat en una guerra en múltiples fronts derivada de la seva ofensiva militar a gran escala a Gaza, que va començar l'octubre de 2023. Israel va seguir rebent grans armes dels estats proveïdors al llarg de tot el període, malgrat la creixent preocupació en alguns estats per l'elevat nombre de víctimes civils a Gaza i les violacions israelianes del dret internacional. Els EUA van ser el principal proveïdor d'Israel el 2021-25 (el 68% de les importacions israelianes d'armes), seguit d'Alemanya (31%).

Proveïdors de grans armes

El SIPRI ha identificat 66 estats com a proveïdors de grans armes el 2021-25, però la majoria són exportadors menors. Els 25 proveïdors més grans van representar el 98% del volum de les exportacions, i els cinc primers —EUA, França, Rússia, Alemanya i la Xina— el 70%.

TENDÈNCIA EN LES TRANSFERÈNCIES DE GRANS ARMES, 1950-2025

Nota: El gràfic de barres mostra el volum anual mitjà de les transferències d'armes durant períodes quinquennals i el gràfic de línies, els totals anuals des de 1950.

PRINCIPALS PROVEÏDORS I RECEPTORS DE GRANS ARMES, 2021-25

Prov-eïdor	Proporció exportacions mundial (%)	Recep-tor	Proporció importacions mundial (%)
1 EUA	42	1 Ucraïna	9,7
2 França	9,8	2 Índia	8,2
3 Rússia	6,8	3 Aràbia Saudita	6,8
4 Alemanya	5,7	4 Qatar	6,4
5 Xina	5,6	5 Pakistan	4,2
6 Itàlia	5,1	6 Japó	3,9
7 Israel	4,4	7 Polònia	3,6
8 Regne Unit	3,4	8 EUA	2,9
9 Corea del Sud	3,0	9 Kuwait	2,8
10 Espanya	2,3	10 Austràlia	2,8

Les exportacions d'armes dels EUA van créixer un 27% entre 2016-20 i 2021-25, fet que va augmentar la seva quota del 36% al 42%. Els plans coneguts per a futurs lliuraments indiquen que seguirà sent amb diferència el principal exportador d'armes, una posició que inquieta per la dependència d'alguns dels seus principals clients i aliats. En canvi, les exportacions d'armes de Rússia es van reduir més de la meitat entre 2016-20 i 2021-25 (-64%), de manera que té una quota mundial del 6,8%, un nivell molt inferior al de qualsevol quinquenni anterior de la seva història o de qualsevol altre anterior des de 1950 en el cas de la seva predecessora, la Unió Soviètica.

En conjunt, les exportacions d'armes dels 27 estats membres actuals de la UE van augmentar un 36% entre 2016-20 i 2021-25. Van representar el 28% de les exportacions mundials el 2021-25, és a dir dos terços del volum de les exportacions d'armes dels EUA en el mateix període, però quatre vegades més que el volum d'exportació de Rússia i cinc vegades més que el de la Xina. Les exportacions de França van augmentar un 21% entre 2016-20 i 2021-25 i van representar el 9,8% mundial, mentre que les

IMPORTACIONS DE GRANS ARMES, PER REGIÓ

Regió receptora	Proporció mundial (%), 2021-25	Variació (%) del vol. d'importacions de 2016-20 a 2021-25
Àfrica	4,3	-41
Amèrica	5,6	12
Àsia i Oceania	31	-20
Europa	33	210
Orient Mitjà	26	-13

exportacions d'Alemanya van augmentar un 15%, fet que li va atorgar una quota del 5,7%.

Receptors de grans armes

El SIPRI ha identificat 162 estats com a receptors de grans armes el 2021-25. Els cinc més grans (35% de les importacions) van ser Ucraïna, l'Índia, l'Aràbia Saudita, Qatar i el Pakistan. Les importacions d'Ucraïna van ser unes 100 vegades superiors el 2021-25 que el 2016-20, i el país es va convertir en el receptor més gran d'armes del món; almenys 36 estats li van subministrar grans armes, la majoria com a ajuda. Les importacions de la Xina van caure un 72% entre 2016-20 i 2021-25, a mesura que el país continuava ampliant les seves capacitats de disseny i producció.

Les importacions a Europa es van tripliar amb escreix entre 2016-20 i 2021-25 (+210%) i van arribar a un nivell molt més alt que en qualsevol altre moment des del final de la guerra freda, i van convertir Europa en la regió amb més importacions per primera vegada des de la dècada de 1960. Les importacions dels estats americans també van augmentar (+12%), però van disminuir les africanes (-41%), les d'Àsia i Oceania (-20%) i de l'Orient Mitjà (-13%). ●

8. FORCES NUCLEARS AL MÓN

A l'inici de 2026, nou estats —els Estats Units, Rússia, el Regne Unit, França, la Xina, l'Índia, el Pakistan, Corea del Nord i Israel— posseïen aproximadament 12.187 armes nuclears, de les quals 9.745 formaven part dels arsenals militars i es considerava que podrien estar operatives. S'estima que 4.012 d'aquestes ogives de les existències militars estaven desplegades amb forces operatives, i es creu que una mica més de la meitat es mantien en estat d'alerta operativa alta en míssils balístics (entre 2.100 i 2.200 ogives).

En general, el nombre d'ogives nuclears al món continua disminuint, però això es deu únicament al desmantellament rus i estatunidenc de les ogives retirades. Cal destacar que el nombre d'ogives desmantellades anualment sembla disminuir i que és probable que el ritme amb què es desmantellen les ogives retirades aviat sigui superat pel ritme amb què s'incorporen noves ogives als arsenals mundials. Els baixos nivells de transparència dificulten l'avalua-

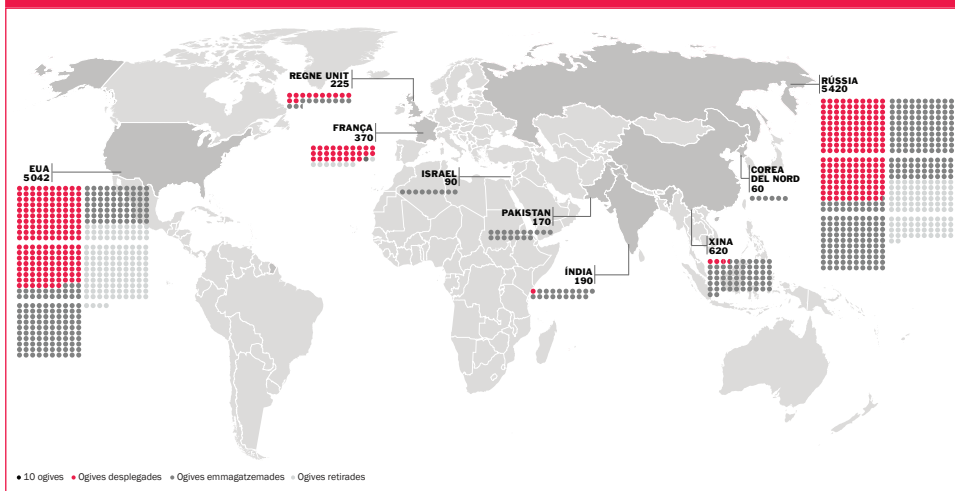
ció de l'estat dels arsenals nuclears i en els últims anys els estats s'han tornat encara més hermètics pel que fa a les seves armes nuclears. Això es deu en part al deteriorament dels acords de control d'armament que incorporaven mesures de transparència, com el Tractat de 2010 per a la reducció d'armes estratègiques ofensives (Nou START).

Tendències en la modernització de les armes nuclears

Els nou estats que tenen armes nuclears van continuar reforçant els seus arsenals nuclears el 2025 i alguns van desplegar nous sistemes d'armes amb ogives nuclears o amb capacitat nuclear al llarg de l'any. Els Estats Units i Rússia tenen gairebé el 86% de les ogives nuclears i tots dos tenen en marxa amplis programes de modernització nuclear. La Xina també està immersa en una profunda modernització i ampliació del seu arsenal nuclear, que s'estima que ha passat de 600 a 620 ogives al llarg de l'any.

La modernització i el nou desplegament d'armes nuclears plantegen riscos d'esca-

RESERVES MUNDIALS D'ARMES NUCLEARS, GENER 2026

Nota: Les fronteres utilitzades en aquest mapa no impliquen que el SIPRI les aprovi o accepti.

RESERVES MUNDIALS DE MATERIALS FÍSSILS, 2025

La matèria explosiva utilitzada en les armes nuclears és el material fissil, sigui urani altament enriquit (UAE) o plutoni separat. La Xina, França, el Pakistan, Rússia, el Regne Unit i els Estats Units han produït UAE i plutoni per a ús en armes nuclears; i l'Índia i Israel han produït principalment plutoni. Corea del Nord ha produït plutoni per a ús en armes nuclears, però es creu que també produeix UAE per a armes nuclears.

Tots els estats que disposen d'una indústria nuclear civil tenen capacitat per produir materials fissils.

El Grup Internacional sobre Materials Fissils recull informació sobre els estocs mundials de materials fissils.

Estocs mundials (tones), 2025	
Urani altament enriquit	1.240
En/disponible per a armes	1.100
No disponible directament per a armes	
No salvaguardat	130
Salvaguardat/supervisat	10
Plutoni separat	565
En o disponible per a armes	140
No disponible directament per a armes	
No salvaguardat	265
Salvaguardat/supervisat	160

lada nuclear. Dos dels fenòmens més desestabilitzadors són la interrelació d'armes nuclears i convencionals —el creixent solapament entre les capacitats militars de doble ús nuclears i no nuclears (convencionals), especialment els míssils— i la proliferació de vehicles de reentrada amb capacitat de selecció independent d'objectius. En els últims anys, també han proliferat els sistemes de llançament d'armes nuclears des de submarins, sobretot en els quatre estats amb armes nuclears a l'Indopacífic.

Doctrines nuclears i compartició nuclear

El context estratègic mundial ha canviat molt en els últims anys, i les doctrines nucle-

FORCES NUCLEARS AL MÓN, GENER 2026

País	Existències militars ^a		Inventari total ^c
	Desplegades ^b	Total	
EUA	1.770	3.700	5.042
Rússia	1.796	4.400	5.420
Regne Unit	120	225	225
França	280	290	370
Xina	34	620	620
Índia	12	190	190
Pakistan	–	170	170
Corea del Nord	–	60	60
Israel	–	90	90
Total	4.012	9.745	12.187

– = zero o valor insignificant.

Nota: Totes les estimacions són aproximades. El SIPRI revisa les seves dades sobre forces nuclears al món cada any a partir de nova informació i actualitzacions d'avaluacions anteriors. Els països estan ordenats per la data del primer assaig nuclear de què es té constància, però no hi ha proves concloents de fonts obertes que Israel n'hagi dut a terme.

^a Les “existències militars” són totes les ogives desplegades i les que hi ha al magatzem central (però no retirades del servei) que es podrien desplegar després d'una certa preparació.

^b Les “ogives desplegades” són les col·locades en míssils o situades en bases amb forces operatives.

^c L’“inventari total” inclou les ogives emmagatzemades més les ogives retirades a l'espera de ser desmantellades.

ars dels estats també semblen canviar per reflectir aquest nou entorn; diversos estats estan ampliant el paper de les armes nuclears en les seves estratègies de seguretat i reduint el llinar per al seu possible ús. El 2025 es van produir esdeveniments destacats relacionats amb la compartició i la coordinació nuclear, com un nou acord de coordinació entre França i el Regne Unit. ●

9. PROLIFERACIÓ I ÚS DE MÍSSELS I VEHICLES AERIS NO TRIPULATS ARMATS

La demanda i la proliferació de sistemes de míssils convencionals i de doble capacitat, així com d'una àmplia varietat de vehicles aeris no tripulats armats (drons), estan augmentant. S'estan produint i exportant a un ritme molt més gran que abans, impulsats pels conflictes en curs i pels estats que busquen reposar o ampliar els seus arsenals. Els avenços en els sistemes de guiatge, propulsió i integració de la càrrega útil fan que els drons d'atac d'un sol ús s'assemblin cada vegada més a míssils de curt abast, fet que afegeix una altra capa de complexitat als esforços per regular aquests sistemes.

Ús en conflictes armats

El 2025 es van utilitzar míssils i drons armats en conflictes amb múltiples funcions d'atac: en missions d'atac de precisió de llarg abast contra infraestructures i objectius estratègics de l'adversari a l'interior del seu territori; atacs de salves de saturació per desbordar les defenses aèries i antimíssils; atacs amb eixams de drons i amb visió en primera persona com a part de batalles, i operacions minuciosament planificades en què s'utilitzaven drons d'atac desplegats des de l'interior del territori de l'adversari per atacar objectius estratègics o assassinar alts càrrecs militars.

El ritme accelerat de desenvolupament dels drons armats en tot l'espectre d'aquests sistemes, així com la seva assequibilitat i versatilitat, representen una tendència revolucionària que altera la naturalesa de la guerra, també les operacions d'intel·ligència, vigilància i reconeixement (IVR). La ràpida proliferació dels drons i l'augment del seu ús en conflictes armats han impulsat una cursa armamentista paral·lela en matèria de contramesures.

OPERACIÓ TERANYINA

L'operació Teranyina, que va utilitzar més de 100 drons d'atac introduïts a Rússia al llarg de diversos mesos, va ser un atac coordinat per Ucraïna contra bases aèries a l'interior de Rússia l'1 de juny de 2025. Fins a 41 aeronaus russes van patir danys, inclosa una tercera part de la flota russa de bombarders amb capacitat nuclear. L'atac va obligar Rússia a dispersar els seus bombarders estratègics i a implantar canvis importants en la seva logística militar.

Mecanismes reguladors

Els marcs de control d'armes i exportacions ja estan quedant obsolets: els instruments existents —el Codi de conducta de la Haia contra la proliferació de míssils balístics, el Règim de Control de la Tecnologia de Míssils i l'Acord de Wassenaar sobre el control de les exportacions d'armes convencionals i de béns i tecnologies de doble ús— només engloben part de l'espectre d'amenaques emergents. No hi ha cap instrument específic i vinculant que reguli els drons armats, i els fòrums multilaterals recents han maldat per arribar a un consens, especialment en el context de la guerra entre Rússia i Ucraïna.

Els estats opten per plataformes més versàtils, autònomes i integrades amb IA, capaces d'exercir múltiples funcions (operacions d'atac, IVR o en eixam), alhora que inverteixen en conceptes com el “mur de drons” i en projectes de defensa antimíssils en territori nacional (la Cúpula Daurada dels EUA) per fer front a unes amenaces en constant evolució. Molts tipus d'operacions amb míssils i drons armats en zones de conflicte violen els principis de distinció i proporcionalitat de la legislació que regeix els conflictes armats, i l'impuls cap a sistemes de drons letals totalment autònoms planteja dubtes sobre la rendició de comptes i el compliment del dret internacional humanitari. ●

10. DESARMAMENT NUCLEAR, CONTROL D'ARMES, NO-PROLIFERACIÓ I SEGURETAT

L'ordre nuclear mundial es va continuar deteriorant el 2025. Les males relacions i la manca de diàleg estratègic entre les principals potències nuclears van seguir obstaculitzant els avenços en matèria de desarmament i control d'armes. A finals d'any res no semblava indicar que fossin imminents les negociacions per establir un marc de control d'armes amb la participació de la Xina, Rússia i els EUA, en cap format, malgrat el desgel parcial en les relacions entre els dos estats amb els arsenals nuclears més grans —Rússia i els EUA— i de la imminent expiració del Tractat bilateral de 2010 per a la reducció d'armes estratègiques ofensives (Nou START).

Les tensions geopolítiques i els conflictes regionals van posar en relleu el risc d'ús d'armes nuclears, així com la possibilitat d'un alliberament incontrolat de materials radioactius a conseqüència d'atacs contra infraestructures nuclears civils. Tot i que en fòrums multilaterals es va reconèixer àmpliament la gravetat d'alguns d'aquests riscos i la importància de la reducció del risc nuclear, això no es va traduir en mesures concretes.

Atacs contra instal·lacions nuclears a l'Iran

El règim mundial de no-prolifерació va patir un cop dur el juny de 2025, quan Israel va atacar l'Iran i els EUA s'hi van sumar per atacar instal·lacions nuclears iranianes en una guerra de 12 dies. Tot i que es va justificar amb l'objectiu de la no-prolifерació, els atacs —condemnats per experts jurídics i estats com una transgressió del dret internacional— van perjudicar aquest objectiu precipitant la fi de la supervisió contínua de les instal·lacions nuclears iranianes per part

80È ANIVERSARI D'HIROSHIMA I NAGASAKI

La contínua erosió de les normes internacionals sobre desarmament nuclear, no-prolifерació i control d'armes va enfosquir el 80è aniversari dels bombardejos d'Hiroshima i Nagasaki de 1945. Segons l'alcalde d'Hiroshima, Kazumi Matsui, aquestes i altres tendències preocupants "ignoren de manera flagrant les lliçons que la comunitat internacional hauria d'haver après de les tragèdies del passat".

de l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica. La guerra va mostrar la vulnerabilitat dels estats sense armes nuclears davant l'agressió dels que sí que en tenen i va servir per normalitzar l'ús "preventiu" de la força.

Processos multilaterals

És probable que la guerra de 12 dies i els atacs repetits contra centrals nuclears ucraïneses tinguin repercussions en la conferència de revisió de 2026 del Tractat sobre la no-prolifерació d'armes nuclears (TNP) de 1968. Aquestes tendències negatives se sumen a les preocupacions per la possible represa dels assajos nuclears, l'expiració del Nou START el febrer de 2026 i altres discrepàncies entre els estats part del TNP —la majoria relacionades amb la manca d'avenços en desarmament nuclear— que podrien tensar més els debats de la conferència.

Els estats part del Tractat sobre la prohibició de les armes nuclears de 2017 van adoptar unànimement una postura ferma contra la dissuasió nuclear i van refermar el seu compromís amb el Pla d'Acció de Viena acordat prèviament. Amb tot, a finals de 2025, les perspectives d'impulsar amb els estats que tenen armes nuclears l'adopció de noves mesures de reducció de riscos —per no parlar de fer passos cap al desarmament— seguien sent molt remotes. ●

11. ARMES QUÍMIQUES I AMENACES PER A LA SEGURETAT

Les armes químiques estan prohibides per la Convenció sobre armes químiques (CAQ) de 1993, que va entrar en vigor el 1997 i tenia 193 estats part el desembre de 2025. L'Organització per a la Prohibició de les Armes Químiques (OPAQ) en supervisa l'aplicació, verifica el desarmament químic i contribueix a prevenir que ressorgeixin les armes químiques. L'OPAQ va completar el desarmament de totes les existències declarades d'armes químiques arreu del món el 2023 i la seva atenció se centra ara a prevenir que ressorgeixin.

Denúncies i reaccions davant l'ús d'armes químiques

Tot i que la CAQ és un dels tractats de desarmament més reeixits, ha hagut de superar obstacles importants i inquietuds generades pels incompliments, sobretot respecte a Síria i Rússia. Síria s'hi va adherir el 2013 i posteriorment va declarar un programa d'armes químiques que es creia que havia estat eliminat sota la verificació de l'OPAQ el 2016, però les investigacions de l'organització demostrarien que Síria havia incomplert el tractat i havia utilitzat armes químiques en diverses ocasions des de 2014. Durant l'última dècada, els estats membres de l'OPAQ han intentat debades que Síria complís el tractat. Amb tot, la situació a Síria va canviar molt el 2025, després que el nou govern es comprometés a cooperar plenament amb l'OPAQ per desmantellar el que quedava del programa sirianès d'armes químiques. Les denúncies sobre l'ús d'armes químiques al Sudan i Ucraïna continuen preocupant.

PRESUMPTA ÚS D'ARMES QUÍMIQUES AL SUDAN I UCRAÏNA

Les visites d'assistència tècnica de l'Organització per a la Prohibició de les Armes Químiques el 2025 van confirmar la presència d'un agent antiavalots en llocs de combat d'Ucraïna, i diversos estats van sol·licitar a Rússia que aclarís la informació. El procediment d'aclariment també es va invocar el 2025 per abordar el presumpte ús d'armes químiques al Sudan.

Control d'armes químiques i desarmament

El conflicte a Ucraïna ha comportat diverses afectacions per a l'OPAQ, com ara la polarització persistent en els òrgans normatius i el fet de ser objecte de contínues campanyes de desinformació. Tanmateix, la millora de la situació a Síria va afavorir que el 2025 els intercanvis fossin menys bel·ligerants i que es prenguessin decisions per consens sobre qüestions que abans havien estat més controvertides, com el pressupost de l'organització. L'OPAQ també va prosseguir les seves activitats habituals, com les relacionades amb la verificació, la cooperació i l'assistència internacionals, i el seguiment dels avenços tecnològics rellevants per a la CAQ, sobretot en l'àmbit de la IA. El Centre de Química i Tecnologia de l'OPAQ, inaugurat el 2023, ha exercit un paper important en el suport a la tasca de l'organització gràcies a les seves capacitats tècniques i de laboratori.

El novembre de 2025 els estats membres van nomenar l'ambaixadora suïssa Sabrina Dallafior com a pròxima directora general de l'OPAQ. Prendrà possessió del càrrec el juliol de 2026. ●

12. ARMES BIOLÒGQUES I AMENACES PER A LA SEGURETAT SANITÀRIA

Les armes biològiques consisteixen en bacteris, virus o toxines que es disseminen amb un mecanisme de llançament per causar dany i estan prohibides pel dret internacional. El principal instrument jurídic que prohibeix la guerra biològica és la Convenció sobre armes biològiques i tòxiques (CABT) de 1972. La CABT avança cap a la universalitat, després que s'hi adherissin les Comores i Kiribati el 2025, de manera que ja en formen part 190 estats.

El règim més ampli de guerra biològica inclou el Protocol de Ginebra de 1925, que prohibeix l'ús d'armes químiques i biològiques en la guerra, i mesures cada cop més nombroses, com els règims de control de les exportacions: el Grup d'Austràlia, el mecanisme del secretari general de l'ONU per investigar l'ús d'armes químiques i biològiques, i la Resolució 1540 del Consell de Seguretat de l'ONU. Totes aquestes mesures més àmplies serveixen per reforçar diversos aspectes de la prohibició i la prevenció de les armes biològiques.

Desarmament i no-prolifерació d'armes biològiques

El 2025 es van celebrar dos aniversaris importants en la història de la prohibició de les armes biològiques: el centenari del Protocol de Ginebra de 1925 i el cinquantenari de l'entrada en vigor de la CABT. Aquests aniversaris van reafirmar la solidesa de la norma contra les armes biològiques i alhora van posar en relleu la dificultat de traduir aquesta norma en una capacitat institucional efectiva.

Les sessions de 2025 del grup de treball sobre el reforçament de la CABT es van distingir per superar el debat conceptual i

DINÀMIQUES DE LA SEGURETAT SANITÀRIA MUNDIAL

El 2025, l'amenaça de malalties infeccioses, la preparació davant de possibles pandèmies i la governança sanitària internacional es van encreuar amb qüestions de transparència, confiança i competència geopolítica. Els EUA es van retirar de l'Organització Mundial de la Salut, els estats membres de la qual van adoptar un nou acord sobre pandèmies, i un grup assessor de l'organització no va arribar a conclusions concloents sobre els orígens de la covid-19.

anar cap a la redacció de textos concrets, però els bloquejos procedimentals a finals d'any van impedir que s'adoptés un informe final rellevant. Així mateix, la reunió dels estats part de 2025 es va caracteritzar en gran mesura per l'estancament procedimental i la incapacitat d'arribar a un consens sobre resultats significatius. En la Primera Comissió de l'Assemblea General de l'ONU, els Estats Units van animar els països a sumar-se a una iniciativa de verificació de la IA encapçalada pels EUA per millorar l'aplicació i el seguiment de la CABT.

Avenços i riscos tecnològics

Els avenços en IA, biologia sintètica i automatització de laboratoris amplien l'escala, la velocitat i l'accessibilitat de les ciències de la vida, fet que intensifica tant el seu potencial beneficiós com el desestabilitzador. Aquests avenços plantegen noves exigències als sistemes de governança, que estaven pensats per a una era tecnològica diferent. El repte per als marcs de control d'armes i bioseguretat gira al voltant de l'adaptació institucional, la implementació i el foment de la confiança en ecosistemes científics cada cop més complexos. ●

13. CONTROL D'ARMES
CONVENCIONALS I REGULACIÓ
DE LES ARMES INHUMANES

El principal tractat multilateral per a la regulació de les armes inhumanes és la Convenció sobre certes armes convencionals (CAC) de 1981. També hi ha convencions sobre les mines antipersona i les bombes de dispersió. Altres categories d'armes convencionals que plantegen preocupacions humanitàries es tracten en altres processos jurídics i polítics.

Retirades de les convencions sobre bombes de dispersió i mines antipersona

El 2025 diversos països es van retirar de la Convenció sobre les bombes de dispersió de 2008 i de la Convenció sobre mines antipersona de 1997, un fet sense precedents. La retirada de Lituània de la primera, en vigor des del 6 de març de 2025, va suposar la primera vegada que un estat es retirava d'un tractat humanitari de control d'armes. Poc després, cinc estats europeus —Estònia, Finlàndia, Letònia, Lituània i Polònia— van anunciar la seva intenció de retirar-se de la segona, al·legant motius de seguretat relacionats amb la guerra entre Rússia i Ucraïna. Les notificacions de denúncia d'Estònia, Letònia i Lituània van entrar en vigor el 27 de desembre de 2025, la de Polònia el 10 de gener de 2026 i la de Finlàndia el 20 de febrer de 2026.

Armes explosives en zones poblades

L'ús d'armes explosives en zones poblades (AEZP) va continuar generalitzat en els principals conflictes armats de 2025, amb efectes especialment devastadors a Gaza, el Sudan i Ucraïna. Una declaració política de 2022 que pretén abordar les conseqüències humanitàries de l'ús de les AEZP ha estat aprovada per 90 estats. La segona conferèn-

ÚS D'ARMES CONVENCIONALS
INHUMANES EL 2025

Categoria d'armes	Ús per part dels estats
Mines antipersones	Cambodja ^a ; Corea del Nord; Iran; Myanmar; Rússia; Ucraïna ^a
Bombes de dispersió	Myanmar; Iran ^a ; Rússia; Tailàndia ^a ; Ucraïna
AEZP	Ús generalitzat, en grans conflictes armats a Gaza, el Sudan i Ucraïna
Armes incendiàries	Rússia; Sudan del Sud; Ucraïna

AEZP = armes explosives en zones poblades.

^a Presumpte ús.

cia de seguiment de 2025 va subscriure un compromís col·lectiu renovat per traduir les promeses polítiques en accions militars i humanitàries concretes.

Tensió entre l'imperatiu humanitari i la necessitat militar

Els esforços per preservar o reforçar el que s'ha aconseguit en matèria de desarmament convencional multilateral i control d'armes i difondre normes que redueixin el cost humà de les armes passen per dificultats. Molts estats busquen avantatges politico-militars per sobre del control d'armes. Enmig d'una creixent competència estratègica, cada cop són més reticents a acceptar restriccions i mesures de transparència, ja que consideren que podrien beneficiar els seus adversaris. Els marcs pensats per protegir la vida i la dignitat de les persones estan sotmesos a una greu pressió en un moment en què els civils s'enfronten a riscos cada cop més grans durant els conflictes armats i en què el dret internacional en general es veu amenaçat. ●

14. LA IA I LA PAU I LA SEGURETAT INTERNACIONALS

Els avenços en intel·ligència artificial (IA) estan a punt de reportar beneficis ingents, però també poden generar amenaces per a la pau i la seguretat internacionals o agreujar les que ja existeixen. En els últims anys, els estats han anat reconeixent la necessitat de gestionar aquests riscos complexos —derivats tant de la IA civil com militar— i han creat nous fòrums i iniciatives, que el 2025 van continuar generant debats i activitat.

IA militar

Durant l'última dècada, el debat polític internacional sobre usos militars de la IA s'ha centrat sobretot en els sistemes d'armes autònoms (SAA), els que, una vegada actívats, poden seleccionar i atacar objectius sense intervenció humana. Des de 2023, però, el debat s'ha ampliat a altres usos militars de la IA, com la selecció d'objectius, la planificació i l'anàlisi d'intel·ligència. Els usos de la IA de què es va tenir constància en els principals conflictes armats de 2025, especialment a Gaza i Ucraïna, van portar els legisladors a parar molta atenció als sistemes de suport a la presa de decisions basada en la IA.

Històricament, el debat sobre els SAA s'ha desenvolupat principalment a Ginebra, en el marc de la Convenció sobre certes armes convencionals (CAC) de 1981, però el 2025 l'Assemblea General de l'ONU va iniciar debats específics a Nova York. A més, el secretari general de l'ONU, António Guterres, va publicar el seu primer informe sobre la IA en l'àmbit militar, i l'Assemblea General de l'ONU va planificar intercanvis informals el 2026 sobre les implicacions de la IA militar per a la pau i la seguretat. El mandat de tres anys del grup d'experts governamentals de la CAC conclou el 2026 i caldrà

DOCUMENTS CLAU SOBRE LA GOVERNANÇA DE LA IA ADOPTATS EL 2025

Codi de bones pràctiques per a models d'IA d'ús general: adoptat per la Unió Europea al juliol.

Documents estratègics de la UE sobre IA: l'Estratègia Continent IA (publicada a l'abril) i l'Estratègia per a l'aplicació de la IA (publicada a l'octubre).

Pla d'acció global de la Xina per a la governança de la IA: anunciat a la Conferència Mundial sobre IA celebrada al juliol, aquest full de ruta de 13 punts promou la cooperació internacional en matèria d'estàndards de seguretat i normes tècniques de la IA.

Pla d'acció sobre IA dels Estats Units: anunciat al juliol, aquest pla esbossa les prioritats nacionals per a la recerca federal en IA i els criteris de seguretat per sectors de les infraestructures crítiques i l'assistència sanitària.

acordar els propers passos en matèria de regulació dels SAA, sobretot si els estats poden iniciar negociacions oficials sobre el marc i el contingut d'un nou instrument de governança.

IA civil

Els esforços per comprendre les implicacions de la IA civil per a la pau i la seguretat també van evolucionar al llarg de l'any. Destaca un acord dels estats membres de l'ONU per establir un panell científic internacional independent sobre IA; la creació d'un diàleg mundial entre múltiples parts interessades sobre la governança de la IA, i la Cimera d'acció sobre IA de París. A més, la UE i diversos estats líders en desenvolupament de la IA —com la Xina i els EUA— van passar de lleis bàsiques o principis voluntaris sobre la IA (la majoria de 2023-24) a adoptar o promulgar processos de governança vinculants, així com noves regles i directives detallades en matèria de compliment. ●

15. TECNOLOGIES CIBERNÈTIQUES I DIGITALS: TENDÈNCIES, INCIDENTS I GOVERNANÇA

L'àmbit cibernètic i el seu impacte en la geopolítica no paren d'evolucionar. La línia que separa les activitats cibernètiques dels governs de les dels delinqüents es continua esvaïnt. En múltiples conflictes les operacions cibernètiques coexisteixen amb l'acció militar cinètica. Les activitats de ransomware afecten dades públiques i privades, infraestructures crítiques i la política a una escala sense precedents. La IA ja és la variable determinant en ciberseguretat, ja que permet als adversaris descobrir vulnerabilitats i llançar atacs sense ser detectats, alhora que proporciona als defensors noves capacitats per supervisar xarxes, identificar anomalies i respondre.

En aquest context, són molts els processos diplomàtics que ara tenen com a objectiu crear nous instruments i marcs de governança, millorar la cooperació regional o fer front a amenaces cibernètiques específiques.

Tendències cibernètiques

En una època d'acceleració dels canvis tecnològics i d'inestabilitat geopolítica, l'evolució de les capacitats cibernètiques el 2025 va afavorir el progrés però també va generar vulnerabilitat. Les operacions cibernètiques van evolucionar al llarg de l'any com un component integral dels conflictes moderns. Destaquen les operacions cibernètiques generalitzades i persistents que van dur a terme Rússia i Ucraïna; la integració de les operacions cibernètiques per primera vegada en el conflicte armat tant per part de l'Índia com del Pakistan en l'esclat d'una crisi militar inusualment greu el maig de 2025, i les represàlies digitals coordinades que van emprar l'Iran i Israel durant el seu enfrontament.

A part de les zones de conflicte actiu, les campanyes d'espionatge de 2025 van demostrar que els adversaris poden preparar-se per a conflictes i alhora obtenir informació sensible. La ciberdelinqüència també va evolucionar en escala i sofisticació, amb atacs de ransomware i d'altres tipus que aprofiten les cadenes de subministrament i causen un dany econòmic cada cop més gran, junt amb la ràpida aparició de frau professionals.

Governança cibernètica

També va ser un any crucial per a la governança cibernètica mundial. Un grup de treball de l'ONU va concloure el seu mandat i va establir un nou Mecanisme Global permanent per al comportament responsable dels estats en el ciberespai, però no va resoldre les divisions persistents sobre la idoneïtat del dret internacional en aquest àmbit. També es va mantenir l'impuls de les iniciatives per abordar les capacitats d'intrusió cibernètica i el ransomware. A més, a l'octubre la Convenció de l'ONU contra la ciberdelinqüència es va obrir a la signatura enmig de debats sobre l'equilibri entre seguretat i drets humans.

Una altra tendència destacable el 2025 van ser els nombrosos estats que van començar a atribuir públicament l'autoria dels ciberatacs. Així mateix, cada cop més estats i organitzacions regionals publiquen interpretacions sobre com s'aplica el dret internacional a la seva conducta en el ciberespai, per fomentar un entorn cibernètic més estable, segur i previsible. Colòmbia, Corea del Sud i Tailàndia van publicar les seves posicions nacionals el 2025, de manera que ja són 35 els estats que ho han fet, a més de la Unió Africana i la Unió Europea, que han publicat les seves pròpies posicions. ●

16. LA GOVERNANÇA DE LA SEGURETAT ESPACIAL

En l'última dècada, el nombre d'estats que duen a terme activitats espacials amb fins econòmics, científics i militars ha crescut molt, i cada vegada n'hi ha més que adopten polítiques espacials nacionals i regionals. Si bé l'espai s'ha utilitzat amb fins militars des de l'origen de l'era espacial, les tensions geopolítiques i la competència més gran en les activitats espacials augmenten les amenaces per als sistemes espacials. El creixent interès per les capacitats “contraespacials” és especialment preocupant, atès el creixement paral·lel de les activitats espacials civils i la dependència de la societat respecte als sistemes espacials.

L'espai i les finalitats militars

El 2025 diversos estats van accelerar la recerca de noves capacitats espacials militars, tendència que va coincidir amb les noves polítiques nacionals i regionals xineses, estatunidenques i europees que prioritzen la seguretat espacial. Els canvis en la política dels EUA van incloure plans per invertir en interceptors espacials, polítiques de “guerra espacial” i mesures per garantir la seva superioritat espacial. L'espai també va ocupar un lloc destacat en el llibre blanc de la Xina sobre control d'armes, desarmament i no-prolifерació de 2025. França, Alemanya i el Regne Unit van presentar noves estratègies nacionals amb inversions previstes en capacitats contraespacials, mentre que la UE va proposar una nova legislació per garantir l'accés independent a l'espai i expandir la indústria europea. Aquesta independència de les capacitats espacials europees es veu impulsada per la creixent incertesa en les relacions transatlàntiques i les amenaces que es perceben de Rússia.

LA CÚPULA DAURADA DELS EUA

El 2025, els EUA van presentar plans per a un nou sistema de defensa antimíssils —que inclou una capa d'interceptors espacials— conegut com a Cúpula Daurada. L'any 2025 la Casa Blanca va preveure que costaria 175.000 milions de dòlars, però fonts independents parlaven de més de 500.000 milions de dòlars. La iniciativa haurà de superar barreres tècniques formidables, i preocupa que no sigui una defensa fiable contra míssils i que pugui perjudicar l'estabilitat estratègica i desencadenar una nova cursa armamentista espacial.

Debats multilaterals sobre la seguretat espacial

Tot i que fa dècades que es debat sobre governança espacial, els avenços han estat lents. En les converses de l'ONU sobre seguretat espacial, els avenços es van estancar el 2025. La primera sessió del grup de l'ONU sobre prevenció de l'armamentisme en l'espai (PAROS) es va veure immersa en tots els aspectes en debats de procediment, però la segona va abordar qüestions de fons. Les tensions en la Primera Comissió de l'Assemblea General de l'ONU es van agreujar, amb l'oposició dels EUA i Israel a resolucions bàsiques de l'ONU sobre l'espai, en particular la resolució anual adoptada sobre PAROS.

Amb tot, hi ha oportunitats per minimitzar els riscos a l'espai amb el diàleg entre actors clau, com la Xina i els estats europeus. La Xina va manifestar la seva disposició a participar en la governança multilateral de la seguretat espacial a través del seu llibre blanc de 2025, i hi ha diverses vies perquè Europa, la Xina i altres estats arribin a una entesa sobre terminologies i conceptes específics en matèria de seguretat espacial. Això podria ajudar a reduir els riscos de percepcions errònies, malentesos i errors de càlcul en l'àmbit espacial. ●

17. CONTROLS SOBRE EL COMERÇ D'ARMES I MATERIAL DE DOBLE ÚS

El conjunt d'instruments multilaterals i regionals que pretenen establir i promoure normes consensuades per al control del comerç d'articles militars i de doble ús va seguir sotmès a una gran pressió durant el 2025, a causa de tensions geopolítiques, de conflictes armats nous i en curs, i dels ràpids avenços en àrees tecnològiques clau. Els estats actuen cada vegada més de forma unilateral o recorren a marcs alternatius a l'hora de crear nous controls sobre les transferències d'articles o de restringir les transferències a determinades destinacions, però no es van observar esforços significatius per desmantellar els instruments existents, fet que indica que molts estats encara els valoren.

El Tractat sobre el comerç d'armes

El nombre d'estats part en el Tractat sobre el comerç d'armes (TCA) de 2013 segueix augmentant a poc a poc, però els principals proveïdors i destinataris d'armes encara no s'hi han adherit. Hi continua havent déficits en el nombre d'informes inicials i anuals que presenten els estats. El 2025, el TCA va seguir sent un fòrum per debatre qüestions difícils sobre les exportacions d'armes més polèmiques, com les transferències d'armes a Israel i a parts en conflicte al Sudan. Els estats també van explorar vies per revitalitzar el procés del TCA i van acordar un mandat per elaborar una estratègia quin-quennal per a 2027.

Embargaments multilaterals d'armes

El 2025 hi havia en vigor 14 embargaments de l'ONU i 22 de la UE. No se'n van imposar de nous, però es va restablir el de l'ONU a l'Iran, suspès des de 2023. La voluntat de

EMBARGAMENTS D'ARMES DE L'ONU I LA UE EN VIGOR, 2025

Nacions Unides (14 embargaments)

- Afganistan (FNG: talibans) • Corea del Nord
- EIL (Daesh), Al-Qaida i individus i entitats associades (FNG) • Haití (FNG) • Iemen (FNG) • Iran • Iraq (FNG) • Líban (FNG)
- Líbia (parcial; FNG) • República Centreafricana (parcial; FNG) • República Democràtica del Congo (FNG) • Somàlia (FNG: Al-Xabab) • Sudan (parcial: Darfur)
- Sudan del Sud (parcial; FNG)

Unió Europea (22 embargaments)

- Aplicacions d'embargaments de l'ONU (11):
- Afganistan (FNG: talibans) • Corea del Nord
 - EIL (Daesh), Al-Qaida i individus i entitats associades (FNG) • Haití (FNG) • Iemen (FNG) • Iraq (FNG) • Líban (FNG) • Líbia (parcial; FNG) • República Centreafricana (parcial; FNG) • República Democràtica del Congo (parcial; FNG) • Somàlia (FNG: Al-Xabab)

Embargaments d'armes de la UE amb una cobertura més àmplia que els seus equivalents a l'ONU (3):

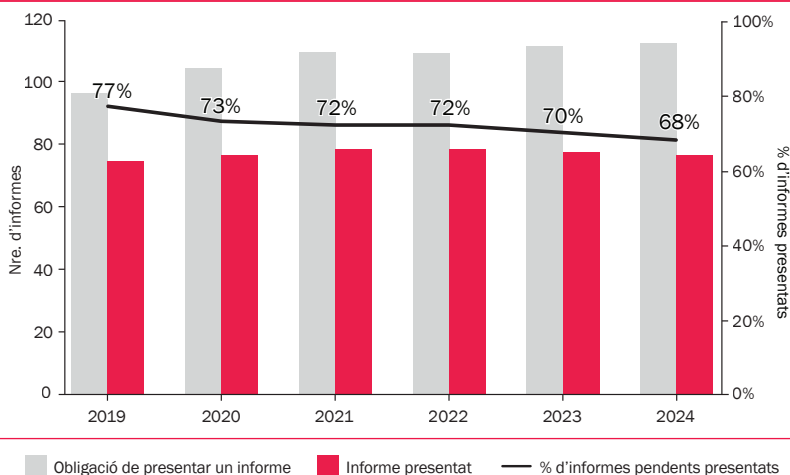
- Iran • Sudan • Sudan del Sud
- Embargaments sense equivalent a l'ONU (8):
- Bielorússia • Xina • Egipte • Myanmar
- Rússia • Síria • Veneçuela • Zimbàbue

EIIL = Estat Islàmic de l'Iraq i el Llevant;
FNG = forces no governamentals; parcial = l'embargament permet transferències d'armes al govern de l'estat de destinació sempre que es compleixin certes condicions.

certs estats d'eludir els embargaments d'armes de l'ONU va continuar perjudicant la seva eficàcia durant el 2025. Així, hi va haver proves clares de transferències d'armes a destinacions subjectes a embargament a Líbia i el Iemen, així com d'exportacions prohibides de Corea del Nord a Rússia. La UE va ampliar els embargaments d'armes a Rússia i Bielorússia i va tractar de tancar les vies per eludir-los, però els esforços per harmonitzar els embargaments

NOMBRE D'ESTATS PART DEL TCA QUE PRESENTEN INFORMES ANUALS, 2019-24

d'armes dels estats occidentals contra Rússia van ser menys coordinats el 2025 a causa d'un canvi en la política dels EUA.

Règims de control de les exportacions

Les repercussions de la guerra entre Rússia i Ucraïna van seguir afectant la tasca dels règims multilaterals de control de les exportacions: Grup Austràlia (armes químiques i biològiques), Règim de Control de la Tecnologia de Míssils, Grup de Subministres Nuclears i Acord de Wassenaar (AW) sobre control de les exportacions d'armes convencionals i articles i tecnologies de doble ús. Tot i aquestes dificultats, els règims van seguir sent capaços d'actualitzar les llistes de control i de promoure debats tècnics. La incapacitat de l'AW per arribar a un consens sobre diverses incorporacions a la llista de control a causa del veto rus va portar la UE i cada cop més estats a adoptar controls sobre articles que s'havien proposat i debatut en el si de l'AW.

Controls de la UE

El 2025 la UE va reforçar el seu marc jurídic comú de control sobre l'exportació, intermediació, trànsit i transbord d'articles militars i de doble ús. La UE va completar una revisió de la posició comuna sobre les exportacions d'armes i va adoptar esmenes que reforçaven l'avaluació de riscos i que tenien per objecte facilitar la producció conjunta d'equip militar i les transferències d'armes a Ucraïna. A més, la Comissió Europea va tractar de modificar el sistema que regula les transferències intracomunitàries de material militar, també per facilitar la producció conjunta. Amb tot, algunes d'aquestes propostes van trobar resistència per part d'estats membres de la UE, preocupats per la pèrdua de supervisió nacional de les seves polítiques de control de les exportacions. ●

Acords de control d'armes i desarmament en vigor, 1 de gener del 2026

- 1925 Protocol per a la prohibició de l'ús en la guerra de gasos asfixiants, tòxics o d'altres, i dels mètodes bacteriològics amb finalitats bèl·liques (Protocol de Ginebra del 1925)
- 1948 Convenció sobre la prevenció i la sanció del delictes de genocidi (Convenció sobre el genocidi)
- 1949 Convenció de Ginebra (IV) sobre la protecció dels civils en temps de guerra; i Protocols I i II del 1977 relatius a la protecció de les víctimes de conflictes armats internacionals i no internacionals
- 1959 Tractat Antàrtic
- 1963 Tractat de prohibició d'assaigs nuclears a l'atmosfera, l'espai exterior i el fons marí (Tractat de prohibició parcial d'assaigs nuclears, TPPAN)
- 1967 Tractat sobre els principis que han de regir les activitats dels estats en l'exploració i la utilització de l'espai ultraterrestre, inclosa la lluna i altres cossos celestes (Tractat de l'espai)
- 1967 Tractat de proscripció de les armes nuclears a l'Amèrica Llatina i el Carib (Tractat de Tlatelolco)
- 1968 Tractat de no-prolifерació d'armes nuclears (Tractat de no-prolifерació, TNP)
- 1971 Tractat per a la prohibició de l'emplaçament d'armes nuclears i altres armes de destrucció massiva als fons marins i oceànics i al seu subsol (Tractat sobre els fons marins)
- 1972 Convenció sobre la prohibició del desenvolupament, producció i emmagatzematge d'armes bacteriològiques (biològiques) i tòxiques i sobre la seva destrucció (Convenció sobre armes biològiques i tòxiques, CABT)
- 1974 Tractat sobre la limitació d'assaigs nuclears subterranis (Tractat sobre la limitació d'assaigs nuclears, TLAN)
- 1976 Tractat sobre les explosions nuclears subterranies amb finalitats pacífiques (Tractat sobre explosions nuclears pacífiques, TENP)
- 1977 Convenció sobre la prohibició d'utilitzar tècniques de modificació ambiental amb finalitats militars o hostils (Convenció ENMOD)
- 1980 Convenció sobre la protecció física dels materials i instal·lacions nuclears
- 1981 Convenció sobre prohibicions o restriccions de l'ús de certes armes convencionals que puguin considerar-se excessivament nocives o d'efectes indiscriminats (Convenció CAC, o Convenció sobre "armes inhumanes")
- 1985 Tractat de la zona lliure nuclear del Pacífic sud (Tractat de Rarotonga)
- 1990 Tractat sobre les forces armades convencionals a Europa (Tractat FCE)
- 1992 Tractat dels cels oberts
- 1993 Convenció sobre la prohibició del desenvolupament, producció, emmagatzematge i ús d'armes químiques i sobre la seva destrucció (Convenció sobre armes químiques, CAQ)
- 1995 Tractat de la zona lliure d'armes nuclears del sud-est asiàtic (Tractat de Bangkok)
- 1996 Tractat sobre una zona lliure d'armes nuclears a l'Àfrica (Tractat de Pelindaba)
- 1996 Acord sobre el control subregional d'armament (Acord de Florència)
- 1997 Convenció interamericana contra la fabricació i el tràfic il·licits d'armes de foc, municions, explosius i altres materials relacionats
- 1997 Convenció sobre la prohibició d'ús, emmagatzematge, fabricació i transferència de mines antipersona i sobre la seva destrucció (Convenció MAP)
- 1999 Convenció interamericana sobre transparència en les adquisicions d'armes convencionals
- 2001 Protocol sobre el control de les armes de foc, les municions i altres materials relacionats a la regió de la Comunitat de l'Àfrica Meridional per al Desenvolupament (SADC)
- 2004 Protocol de Nairobi per a la prevenció, el control i la reducció de les armes petites i lleugeres a la regió dels Grans Llacs i la banya d'Àfrica

- 2006 Convenció de la CEDEAO sobre armes petites i lleugeres, municions i altres materials relacionats
- 2006 Tractat d'una zona lliure d'armes nuclears a l'Àsia Central (Tractat de Semipalatinsk)
- 2008 Convenció sobre les bombes de dispersió
- 2010 Tractat per a la reducció d'armes estratègiques ofensives (Nou START)
- 2010 Convenció de l'Àfrica Central per al control de les armes petites i lleugeres, les municions i totes les parts i els components que es poden utilitzar per a la seva fabricació, reparació i muntatge (Convenció de Kinshasa)
- 2011 Document de Viena del 2011 sobre mesures per fomentar la confiança i la seguretat
- 2013 Tractat sobre el comerç d'armes (TCA)
- 2017 Tractat sobre la prohibició de les armes nuclears (TPAN)

**Acords que encara no estan en vigor,
1 de gener del 2026**

- 1996 Tractat per a la prohibició completa dels assaigs nuclears (TPCAN)
- 1999 Acord sobre l'adaptació del Tractat FCE

**Organismes de cooperació
en matèria de seguretat**

Com a novetats del 2025, les Maldives es van adherir a l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica; Indonèsia i l'Aràbia Saudita, a l'organització intergovernamental BRICS; Armènia, Síria i Uzbekistan, a la Coalició Mundial contra Daesh; fins a set països membres, xifra rècord, van romandre suspesos de la seva participació en la Unió Africana a conseqüència de cops d'estat militars; Timor Oriental es va adherir a l'Associació de Nacions del Sud-est Asiàtic; Burkina Faso, Mali i Níger es van retirar de la Comunitat Econòmica dels Estats de l'Àfrica Occidental, i Nigèria es va adherir a la Iniciativa de Seguretat contra la Proliferació. ●

CRONOLOGIA 2025, EPISODIS PRINCIPALS	
20 gen.	Els EUA inicien la seva retirada de l'Organització Mundial de la Salut.
18 feb.	Rússia i els EUA acorden normalitzar determinades relacions diplomàtiques.
18 mar.	Israel llança atacs generalitzats a Gaza que posen fi a l'alto el foc acordat al gener.
11-14 abr.	Més de 1.500 civils moren en atacs contra el campament més gran de desplaçats interns del Sudan.
7-10 mai.	L'Índia i el Pakistan s'embarquen en un intens intercanvi de trets.
13-24 jun.	La guerra de 12 dies entre l'Iran i Israel inclou atacs dels EUA contra tres instal·lacions nuclears iranianes el 22 de juny.
24-28 jul.	El conflicte armat entre Cambodja i Tailàndia finalitza amb un alto el foc el 28 de juliol.
22 ago.	Es confirma per primera vegada l'episodi de fam a la ciutat de Gaza.
2 set.	Els Estats Units porten a terme el primer atac letal contra petites embarcacions civils en aigües veneçolanes o en les seves proximitats.
10 oct.	S'acorda un alto el foc en la guerra de Gaza com a part d'un pla de pau avalat pels EUA, però continuen havent-hi molts atacs.
22-23 nov.	La primera cimera intergovernamental del G-20 celebrada a l'Àfrica posa l'accent en les prioritats africanes, com ara un nou marc sobre minerals crítics.
1 des.	S'acorda el primer text oficial de l'ONU sobre el perill de la intel·ligència artificial en els sistemes de comandament, control i comunicacions nuclears.

FUNDIPAU (FUNDACIÓ PER LA PAU)

FundiPau és una ONG nascuda el 1983 que treballa per un món en pau. A través d'una opinió pública cada cop més informada i activa, impulsa aquells canvis culturals i estructurals que facin possible l'erradicació de la violència com a forma de relació entre persones i pobles. Duu a terme activitats d'educació, sensibilització, incidència i mobilització social per la pau, el desarmament i la resolució no-violenta dels conflictes.

Des de FundiPau estem convençuts que la traducció del resum de l'anuari *SIPRI Yearbook*, un material de referència internacional, proporciona un instrument cabdal per a la divulgació i la sensibilització a favor de la cultura de pau a casa nostra. És per això que el traduïm al català des del 2006 i al castellà des del 2012.

Publicacions recents de FundiPau sobre conflictes i desarmament

Webinar: 'Assessment of the United Nations Pact for the Future', Barcelona, 2025.

Per a més informació: fundipau.org/publicacions-cat/informes

Edició en català a cura de:

BASES DE DADES DEL SIPRI

- Base de dades sobre despesa militar
- Base de dades sobre la indústria armamentista
- Base de dades sobre transferències d'armes
- Base de dades sobre embargaments d'armes
- Base de dades sobre informes nacionals
- Base de dades sobre operacions de pau multilaterals

Podeu accedir a les bases de dades del SIPRI des del seu lloc web.

INSTRUCCIONS PER FER COMANDES DEL SIPRI YEARBOOK 2026

SIPRI Yearbook 2026: Armaments, Disarmament and International Security

Publicat en paper i en versió electrònica per Oxford University Press

ISBN 978-0-19-792320-7

Per a més detalls, visiteu **www.sipriyearbook.org**

STOCKHOLM INTERNATIONAL PEACE RESEARCH INSTITUTE

Signalistgatan 9
SE-169 72 Solna, Sweden
Telephone: +46 8 655 97 00
Email: sipri@sipri.org
Internet: www.sipri.org

SIPRI YEARBOOK 2026

Armaments, Disarmament and International Security

L'anuari del SIPRI és una font autoritzada i independent de dades i anàlisi en els àmbits de la seguretat i els conflictes; la despesa militar i l'armament, i la no-prolifерació, el control d'armes i el desarmament.

Aquest quadern resumeix la 57a edició de l'anuari del SIPRI, que inclou les novetats de l'any 2025 en:

- *Els conflictes armats i la seva gestió*, amb un resum de l'evolució mundial i regional dels conflictes armats, els processos de pau i les operacions de pau.
- *La despesa militar, les transferències internacionals d'armes i l'evolució en la producció d'armes*, i documenta en particular les conseqüències d'un important deteriorament de la seguretat mundial.
- *La proliferació de míssils i vehicles aeris no tripulats*, amb especial atenció al seu ús cada vegada més estès en conflictes armats.
- *Les forces nuclears al món*, amb especial atenció a les tendències de modernització nuclear als nou estats que tenen armes nuclears.
- *El control d'armes nuclears*, que comprèn els diàlegs entre la Xina, Rússia i els EUA i en fòrums multilaterals, així com una sèrie d'importants atacs militars contra la infraestructura nuclear i militar de l'Iran durant la guerra de 12 dies.
- *Les amenaces contra la seguretat química i biològica*, la investigació de les denúncies d'ús d'armes químiques i les novetats en els instruments jurídics internacionals contra la guerra química i biològica.
- *El control d'armes convencionals i la regulació d'armes inhumanes*, entre les quals s'inclouen les bombes de dispersió, les armes explosives en zones poblades, les mines terrestres i les armes petites i lleugeres.
- *La governança internacional de la intel·ligència artificial, el ciberespai i la seguretat espacial*, amb especial atenció als sistemes d'armes autònoms.
- *Els controls del comerç d'armes i material de doble ús*, l'evolució del Tractat sobre el comerç d'armes, els embargaments multilaterals d'armes i els règims de control de les exportacions, i el marc jurídic de la UE per a aquests controls.

L'anuari també consta d'annexos actualitzats amb la relació d'acords de control d'armes i desarmament, els òrgans de cooperació internacional en matèria de seguretat i els episodis clau de 2025.